

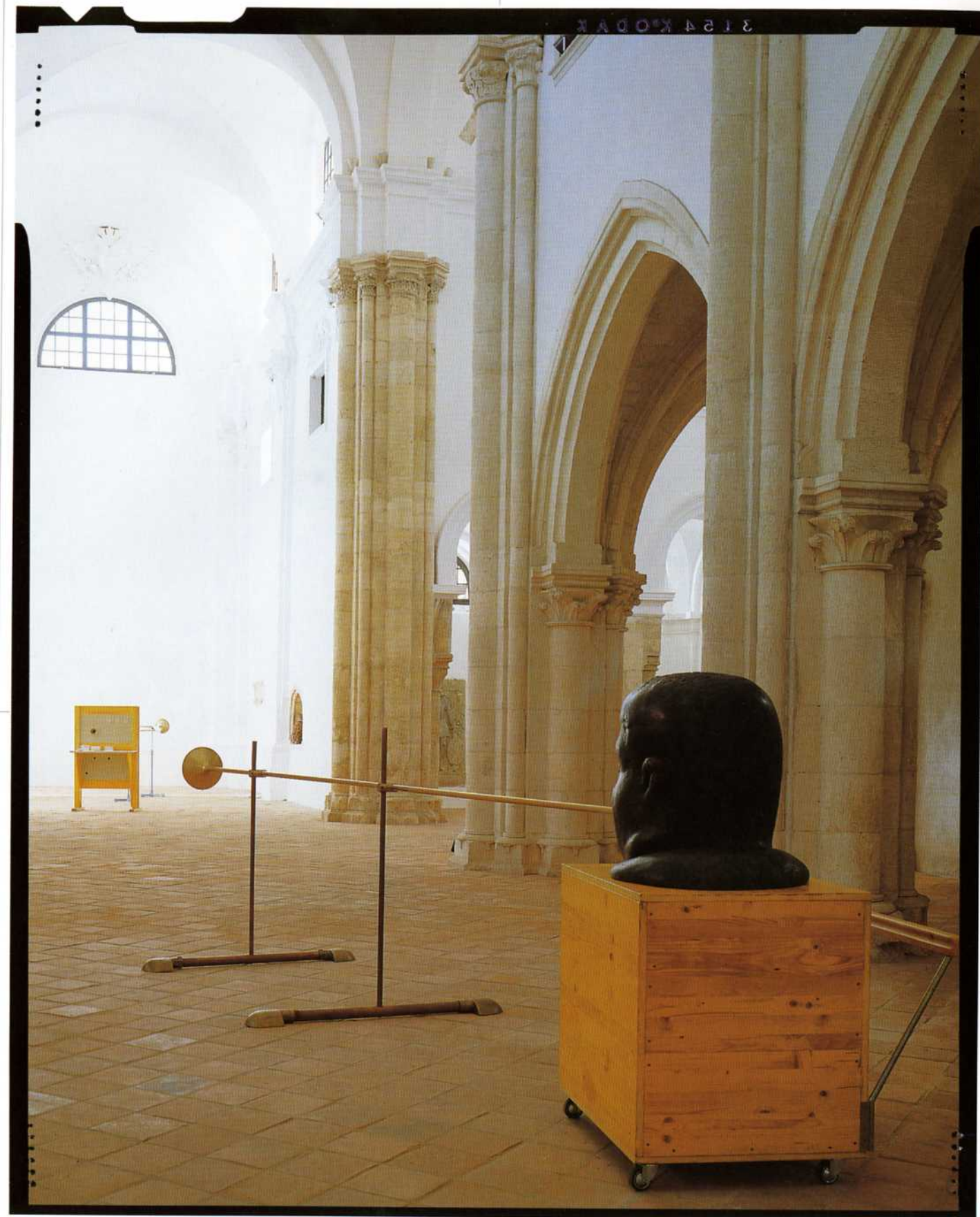
Lujo Vodopivec

Naj vam povem, kaj naj bi se v prihodnje zgodilo. Poglejte, šli smo skozi zelo represivno obdobje v umetnosti. Občutek imam, da si vsakih pet let vsaka nova generacija izmisli več omejitev. Lepo bi bilo, če bi se umetniki ukvarjali s tem, kar ni umetnost. Organizem ne preživi, če žre samega sebe. Ko si zaželiš pečenke, ne spečeš svoje lastne roke. Spečeš kos druge živali, je tako? Torej je ravno tako žalostno videti, če se umetnost prehranjuje sama s seboj. S tem postaja vse manjša in naposled ji zmanjka hrane. Kaj pa če se na koncu samo pretvarjaš, da ne dihaš več, ne moreš hoditi, govoriti in ljubiti. To je skrajno prevzetno. Ko omenjate okus, naj bi okus bil nekaj, kar lepo izgleda. Kar mislite, da lepo izgleda, je vaša estetska presoja. Vašo estetsko presojo bomo uporabili na vsakem koraku procesa. Obstajajo določene stvari, ki so domena umetnikov in so sedaj povsem pozabljene. Umetnost je postala domena filozofov. Francoskih filozofov, ki so izšli iz literarne tradicije, ki dvajset let zaostaja za znanostjo in umetnost temu sledi. Zdaj imamo delo, ki predstavlja ta najbolj infantilni Cartesianizem o ločitvi telesa in razuma, dela o telesu. To je grozljivo stališče.

Saint Clair Cemin

F. B. Trobilec – 1997
bron, medenina, baker, les
last: Factor Banka

F. B. Trobilec – 1997
bron, medenina, baker, les
last: Factor Banka

Banka – 1997
les, medenina, položnice, kemični svinčnik

Premik glave – 1998
lendapor, les, viličar Jungheinrich

